Witold Lutosławski

Witold Lutosławski urodził się 25 stycznia 1913 r. w Warszawie, zmarł 7 lutego 1994 r. Pochodził z rodziny ziemiańskiej mającej swą posiadłość w Drozdowie koło Łomży. Pochodził ze znanej rodziny zasłużonej dla polskości i nauki. Stryj Wincenty Lutosławski – późniejszy filozof i pisarz – studiował w Dorpacie, Rzymie, Paryżu i Londynie, matka - Maria z Olszewskich studiowała medycynę w Zurychu. Dzieciństwo spędził w rodzinnym Drozdowie, Moskwie i Warszawie. Pierwsze utwory skomponował w dzieciństwie – w 1922 r. napisał preludium na fortepian. Studiował matematykę na Uniwersytecie Warszawskim i uczęszczał do konserwatorium pod kierunkiem Jerzego Lefelda. W jednym z wywiadów powiedział „ że tak matematyka, jak muzyka są skomplikowanymi, wysoce zorganizowanymi, abstrakcyjnymi światami". W 1936 r. Lutosławski ukończył studia pianistyczne, a w 1937 – kompozytorskie. Jako pracę dyplomową przedłożył dwie części Requiem na głos solowy, chór i orkiestrę: Requiem aeternam i Lacrimosa.

We wrześniu 1939 r. brał udział w walkach w obronie Warszawy jako dowódca plutonu radiotelegraficznego. W czasie okupacji pracował zarobkowo jako pianista w kawiarniach warszawskich, grając wraz z Andrzejem Panufnikiem. Opracował wiele transkrypcji wielkich mistrzów. Do dziś niestety z dwustu zachowała się transkrypcja 24 Kaprys Paganiniego z 1941 r. wydana w 1949 r. przez PWM jako Wariacje na temat Paganiniego na 2 fortepiany.

Po wojnie artysta pracował na rzecz reaktywacji Stowarzyszenia Kompozytorów Polskich. Brał udział w licznych festiwalach międzynarodowych m.in. w Helsinkach, Salzburgu, Strasburgu, Liege. Utwory swoje prezentował na każdym Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień: Małą suitę (56), Muzykę żałobną (58), która przyniosła kompozytorowi międzynarodową sławę i była wykonywana w salach koncertowych całego świata. Artysta zaś otrzymał I miejsce na Międzynarodowej Trubunie kompozytorów UNESCO w Paryżu.

W latach 60. rozpoczął działalność jako wykładowca m.in. w wielu ośrodkach muzycznych w USA, Szwecji, Danii, Anglii. W kolejnych lata ogranicza działalność naukową, aby oddać się pasji dyrygenckiej. Dyrygował tak znakomitymi zespołami jak: Los Angeles Philharmonic Orchestra, BBC Symphony Orchestra, San Francisco Symphony Orchestra, London Sinfonieta. W 1987 r. uczestniczył jako dyrygent w festiwalu poświęconym własnej twórczośći w Szwecji, m.in. najnowszy Łańcuch III. Twórczość artysty już od lat 60. spotykała się z wielkim uznaniem na świecie. Dowodem na to było przyznanie mu honorowego członkostwa w Międzynarodowym Towarzystwie Muzyki Współczesnej (SIMC), licznych stowarzyszeń kompozytorów, akademii. Od 1990 r. odbywa się Międzynarodowy Konkurs Kompozytorski im W. Lutosławskiego, organizowany przez Filharmonię Narodową w Warszawie.

Artysta od lat 60. był przewodniczącym Rady Programowej Państwowego Wydawnictwa Muzycznego i Komitetu Redakcyjnego Encyklopedii Muzycznej PWM. Uczestniczył też w pracach komisji repretuarowej Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień. W 1989 r. wszedł w skład Komitetu Obywatelskiego przy Przewodniczącym NSZZ „Solidarność" Lechu Wałęsie, a w 1990 r. - w skład Polskiej Rady Kultury. Artysta do ostatnich dni życia komponował, pozostawiając po sobie nieukończony Koncert skrzypcowy. Witold Lutosławski został pochowany na cmenta Powązkowskim w Warszawie 16 II 1994 roku.

